

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi P. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt II S (...), po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 marca 2022 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

2. zwalnia P. K. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z 4 grudnia 2021 r. P. K. (dalej: skarżący), działając przez profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie ze skargi na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. II S (...). Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości ww. postępowania, przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) kwoty 20.000 zł, zwolnienie od kosztów postępowania oraz zasądzenie od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w (...) na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, domagając się zarazem z tego tytułu kwoty 20.000 zł.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że postępowanie toczy się ponad dwukrotnie dłużej niż przewiduje to ustawa. Zdaniem skarżącego żądana kwota jest zasadna tym bardziej, że w sprawie orzekają sędziowie Sądu Apelacyjnego, którzy nie stosując przepisów zgodnie z ich brzmieniem, naruszają ustawę i prawo obywatela do sądu.

Postanowieniem z 8 grudnia 2021 r., sygn. akt II S (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił skargę P. K. na naruszenie jego prawa do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy Sądu Rejonowego w S., sygn. akt II K (...) (obecnie II K (...)) i Sądu Okręgowego w R., sygn. akt V Ka (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że art. 3 u.s.p.p. zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 1 września 2021 r., I NSP 112/21; z 21 lipca 2021 r., I NSP 89/21). W niniejszej sprawie przedmiotem skargi na przewlekłość postępowania jest postępowanie toczące się przed Sądem Najwyższym o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II S [...]. W ww. katalogu nie zostało

wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, zatem nie jest dopuszczalne wniesienie skargi na przewlekłość postępowania sądowego, której przedmiotem jest takie postępowanie.

Zgodnie z treścią art. 8. ust. 2 u.s.p.p. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Wobec powyższego, w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy postępowania karnego. W sytuacji niedopuszczalności skargi zastosowanie ma art. 430 § 1 k.p.k. obligujący Sąd do pozostawienia jej bez rozpoznania. Niedopuszczalność skargi P. K. prowadzi zatem do konieczności pozostawienia jej bez rozpoznania na podstawie przytoczonych powyższej przepisów.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania, wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8. ust. 2 u.s.p.p.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.